

همسو بودن سبک تفکر اشنان با نوع فعالیت و
وظایفی که به آنان محول گردیده است، موجب
رضایت شغلی، افزایش کارایی و ارتقاء سطح
بهره وری آنان در سازمان‌ها خواهد بود.

■ انواع سبک‌های تفکر

۱- سبک تفکر قانون گذار
افرادی که دارای تفکر قانون گذار هستند
مايلند کارها را به شيوه اي که ترجيح می دهند
انجام دهند و خود تصميم بگيرند که چه کاري
را انجام دهند و چگونه آن را به انجام برسانند.
افراد قانون گذار دوست دارند قوانین را خودشان
وضع کنند و به مسائلی پردازنند که قبلًا طراحی
و سازمان دهی نشده باشد. نوع مشاغلی که اين

انسانی، تقویت توان روحی، باروری فکری و
هدایت اعضای سیستم در جهت رسیدن به
اهداف است. سپس هر گونه عاملی که باعث
افزایش کارایی و ارتقای روحیه گردد، می‌تواند
روی وضعیت آموزشی و پرورشی فرآگیران تأثیر
داشته باشد. درک صحیح سبک‌های تفکر، می‌
تواند در جهت انتخاب فعالیت‌های مناسب به
انسان کمک کند. چرا که سبک‌های تفکر
عامل مهمی در به کارگیری توانایی‌ها می‌باشد.
عدم انطباق سبک‌های تفکر افراد، با وظایفی که
به آنان محول گردیده است، می‌تواند منجر به
عدم موفقیت شغلی می‌شود. در سازمان‌ها که
مدیران مهمترین عامل حیات، رشد، بالندگی و
یا نابودی هستند از این امر تبعیت می‌کنند و

■ شما چگونه فکر می‌کنید؟

انسان، شگفت انگیز ترین موجود عالم
آفرینش است؛ به همین جهت مهندسی انسان
و مدیریت آن از ظریف ترین و پیچیده ترین
مدیریت‌ها است. در جامعه‌ی امروزی که یک
جامعه‌ای سازمانی است، تفکر یک مدیر در
عملکرد، از ظرافت و حساسیت خاصی برخوردار
است. زیرا در یک سازمان که مدیر در رأس آن
قرار دارد، افرادی با استعداد متفاوت، احتیاج به
سرвис‌ها و خدمات آموزشی خاص خود دارند
که جز با ذکالت، تجربه و بصیرت روشن نمی
توان جوابگوی آن گروه بود. به همین دلیل
مدیریت را هنر می‌نامند. یکی از وظایف اصلی
مدیران، شناخت و برآنگیختن نیروهای مادی و

فرنگ آموزش

از عهده‌ی آن برآیند؛ همچون: قاضی، مشاور، بازرس، ارزیاب برنامه، مسئول قراردادو تحلیل گر سیستم و منتقد. وجود افراد قضاؤت گر نیز در جامعه و سازمان‌ها امری ضروری است؛ زیرا بدون آنان فعالیّت‌ها بدون ارزیاب صورت می‌گیرد و نقاط قوت و ضعف کارها مشخص شودند.

- اصول سبک تفکر**
- ۱۵ نکته‌ی اساسی جهت درک سبک‌های تفکر عبارتند از:
- ۱- سبک‌های تفکر، توانایی نیستند بلکه برای به کارگیری توانائی هستند.
 - ۲- همنوائی بین سبک‌های تفکر و توانایی‌ها یک "نیروی افزایشی" ایجاد می‌کند که بسیار افزون تر از مجموع اجزاء آن است.
 - ۳- انتخاب زندگی مستلزم تناسب بین سبک‌های تفکر و توانایی هاست.
 - ۴- انسان‌ها دارای الگوهای متعدد سبک‌های تفکر هستند.
 - ۵- سبک‌های تفکر در موقعیت‌های مختلف متفاوت هستند.
 - ۶- پایداری در سبک‌های تفکری که افراد ترجیح می‌دهند، متفاوت هستند.
 - ۷- افراد در انعطاف‌پذیری نسبت به سبک‌های تفکر خود متفاوت هستند.
 - ۸- سبک‌های تفکر دارای ویژگی "جامعه‌پذیری" می‌باشند.
 - ۹- سبک‌های تفکر در طول زندگی تغییر می‌کنند.
 - ۱۰- سبک‌های تفکر قابل "اندازه‌گیری" هستند.
 - ۱۱- سبک‌های تفکر "قابل آموزش" هستند.
 - ۱۲- ارزش‌گذاری سبک‌های تفکر در بعد زمان، نسبی است.
 - ۱۳- ارزش‌گذاری سبک‌های تفکر از نظر مکانی امری نسبی است.
 - ۱۴- درستی و نادرستی سبک‌های تفکر امری نسبی است.
 - ۱۵- تناسب بین سبک تفکر و سطوح مختلف توانایی، امری پیچیده است.

افراد ترجیح می‌دهند و به آنان فرصت می‌دهد تا قانون گذار بودن خود را بهتر به نمایش بگذارند؛ مانند: نویسنده‌ی خلاق، پژوهشگری، هنرپیشگی، مجسمه سازی، اختراع، سهام داری، سیاست گذاری و معماری، در این نوع سبک تفکر قرار می‌گیرند. سبک قانون گذار عملاً به خلاقیت می‌انجامد زیرا افراد خلاق نه تنها قادر به خلق ایده‌های بدیع هستند، بلکه به آن مبحث علاقه‌ی بیشتری دارند. به طور کلی افراد قانون گذار تمایل به اختراق و طراحی دارند و کارها را به روش خود انجام می‌دهند و انجام کارهایی که توسط دیگران برای آنان طراحی و مشخص گردیده آنان را دچار نارضایتی می‌نماید و در اکثر مواقع این نارضایتی منجر به عدم موفقیت آنان در کارها خواهد شد.

فعالیّت‌هایی که افراد قانون گذار تمایل بیشتری به انجام آن‌ها دارند، عبارتند از: طراحی پروژه‌های نوین، ارائه‌ی مقالات بدیع، ایجاد برنامه‌های آموزش و شغلی پیشرفته و اختراق چیز‌های جدید.

۲- سبک تفکر اجرایی

افراد با سبک تفکر اجرایی مایلند از مقررات پیروی کنند و کارهایی را به عهده بگیرند که از قبل طراحی و سازماندهی شده است. آن‌ها مایلند نقش خود را به جای خلق ساختارهای نو در درون ساختارهای موجود ایفاء نمایند. بعضی از حرفه‌های مناسب برای افراد مجری، عبارتند از: وکالت، نیروی انتظامی، اجرای طرح‌های از پیش تعیین شده، تبعیت از طرح‌های متفاوت و مشاوره‌ی مدیریتی. این سبک تفکر در محیط های آموزشی و بسیاری از حرفه‌های دیگر مورد استقبال افراد قرار می‌گیرد، زیرا افراد مجری، آنچه که به آن‌ها گفته شده انجام می‌دهند و غالباً انجام کار با خوش رویی همراه است؛ آن‌ها دستور‌ها را دنبال می‌کنند و خود را بر اساس شیوه‌ای که سازمان آن را ارزیابی می‌کند، مورد ارزیابی قرار می‌دهند. بنابر این یک فرد دارای فکر اجرایی معمولاً به عنوان یک ایده آل شناخته می‌شود و فشارهایی که از سوی بسیاری از منابع وارد می‌شود، افراد را به پذیرفتن این نوع سبک تفکر هدایت و ترغیب می‌نمایند.